

Mám nejhoršího koně

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Mám nejhoršího koně v okruhu sto mil,
mám nejhoršího koně, co kdy žil,
nohy strašně krátký, ale dlouhý vedení,
všem je k smíchu, tobě není.

Když na sebe se kouknu,
vysoký mám čelo, nízký plat,
ty všechno víš a nedáváš to znát,
silný brejle, ale zato slabý plíce mám,
Ty na to říkáš, už nejsi sám.

- R: Holt štěstí se na mě zasmálo.
Je mi čtyřicet (pryč), to není zas málo.
Přišlo štěstí, má dlouhej cop.
Říká mi láska má, "tak se vzchop".
Holt štěstí se na mě zasmálo.
Je mi čtyřicet (pryč), to není zas málo.
Přišlo štěstí, je to dost.
Dám čistej ubrus, je to vzácnej host.

2. Mám nejhoršího koně, co se vůbec v tomto kraji pás'
když přebrodit měl řeku, dostal třas.
Počítací žebra má a zvyky protivné,
Každého už nakop', tebe zatím ne.

Kam's dala oči holka,
co na mě holka máš, co na mě vidíš,
jsem švorcovej, jsem jako kostelní z myš.
Asi dobré srdce máš a špatnej vkus,
když teda myslíš, tak to zkus.

- R: 2x